

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 45/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. januára 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jiřím Martausom, Ulica 1. mája 113/19, Liptovský Mikuláš, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Tpo 1012/2014 a jeho uznesením z 8. januára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jiřím

Martausom, Ulica 1. mája 113/19, Liptovský Mikuláš, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Tpo 1012/2014 a jeho uznesením z 8. januára 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre podozrenie zo spáchania prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1 a 2 písm. b) a c) Trestného zákona, zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, ako aj zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 a 3 písm. b) a c) Trestného zákona a iné.

Sťažovateľ bol z uvedenej trestnej činnosti obvinený uzneseniami Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Východ, ČVS: PPZ-91/NKA-PZ-VY-2012 zo 4. apríla 2014 (ďalej aj „prvé obvinenie“) a z 25. novembra 2014 (ďalej aj „druhé obvinenie“, spolu len „uznesenia vyšetrovateľa“).

Sťažovateľ je stíhaný väzobne, pričom do väzby bol vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 5. apríla 2014 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku; väzba mu začala plynúť 3. apríla 2014 o 6.18 h.

Okresný súd rozhodoval o predĺžení lehoty trvania väzby po prvýkrát uznesením sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 10. októbra 2014 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 6 Tpo 1004/2014 z 21. októbra 2014, ktorým bola lehota trvania väzby právoplatne predĺžená do 3. februára 2015.

Dňa 1. decembra 2014 podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove návrh na predĺženie lehoty väzby sťažovateľa v prípravnom konaní, a to do 3. júla 2015, s odôvodnením, že pre obťažnosť veci nebolo možné skončiť trestné stíhanie, pričom vo svojom návrhu vymenoval vyšetrovacie úkony, ktoré je v trestnej veci sťažovateľa ešte potrebné vykonať na účely náležitého zistenia skutkového stavu.

Okresný súd nariadil výsluch sťažovateľa na účely prerokovania návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby na 18. december 2014. Počas výsluchu sťažovateľ požiadal o prepustenie z väzby na slobodu.

Okresný súd uznesením sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 18. decembra 2014 zamietol žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 72 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku pri zachovaní dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku predĺžil jeho väzbu v prípravnom konaní do 3. mája 2015. V označenom uznesení okresného súdu sa okrem iného uvádza:

„Dňa 01. 12. 2014 bol na Okresný súd Poprad podaný návrh Krajskej prokuratúry Prešov pod sp. zn. Kv 35/12/7700 na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní obvineného do 03. 07. 2015. Návrh odôvodnil tým, že počas doterajšieho plynutia predĺženej lehoty väzby boli vykonané vyšetrovacie úkony, pričom k veci boli vypočutí svedkovia [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ].

Uznesením vyšetrovateľa expozitúry Východ národnej protizločineckej jednotky NAKA PPZ pod sp. zn. ČVS: PPZ-91/NKA-PZ-VY-2012 z 25. 11. 2014 bolo podľa § 206 ods. 1, ods. 5 Trestného poriadku vznesené obvinenie [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, prečin falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona a iné, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Na určenie hodnoty autodiélov uvedené vo výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 25. 11. 2014 bol pribratý znalec z odboru cestná doprava.

Do trestného konania bol opätovne pribratý Kriminalistický a expertízny ústav PZ Slovenská Lupča na zistenie dielov s identifikačnými údajmi, za účelom preverenia, či v týchto motorových vozidlách sú namontované diely z kradnutých vozidiel. Znalecké skúmanie ešte nie je ukončené.

OZPČ - Stred Banská Bystrica ukončila spracovanie videozáznamu z realizácie úkonu podľa § 114 Trestného poriadku a videozáznam predložilo na troch veľkopamäťových harddiskoch. V súčasnej dobe prebieha spracovanie týchto záznamov.

U obvineného [REDAKOVANÉ] bol nájdený skúter Womoto, ktorý bol odcudzený v Poľsku a ďalšie autodiely z odcudzených motorových vozidiel v Poľsku. Vyšetrovateľ spracoval žiadosť o realizáciu dožiadania o právnu pomoc do Poľskej republiky.

Zároveň v návrhu na predĺženie väzby poukázal, že je potrebné:

- vypočúť obvineného [REDAKOVANÉ] a obvineného [REDAKOVANÉ] ku skutkom, ktoré sa im kladú za vinu v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 25. 11. 2014,*
- ukončiť znalecké skúmanie z odboru elektrotechnika, pričom samotný znalec požiadal o predĺženie lehoty na ukončenie znaleckého skúmania a skracovanie znaleckého posudku z dôvodu náročnosti a rozsiahlosti znaleckého skúmania. Žiadosti bolo vyhovené a určený bol termín do 31. 1. 2015,*
- ukončiť znalecké skúmanie z odboru kriminalistiky, preveriť zistené skutočnosti u dovozcov motorových vozidiel za účelom zistenia, či v motorových vozidlách sú diely z kradnutých vozidiel,*
- pokračovať vo vypočúvaní svedkov, ktorí vyplývajú z vyšetrovacieho spisu a k ďalším skutkom svedkov, ktorých sa nepodarilo predvolať, resp. sú v zahraničí,*
- pokračovať vo vypočúvaní svedkov, ktorí figurujú ako splnomocnitelia na úkony na ODI na bianko splnomocneniach zaistených u [REDAKOVANÉ], za účelom zistenia za akých okolností podpisovali tieto splnomocnenia,*
- vypočúť ako svedkov majiteľov zaistených vozidiel k okolnostiam nadobudnutia týchto vozidiel a k záverom znaleckého skúmania, k zisteným skutočnostiam o ich vozidlách,*
- vyhodnotiť výsledky dožiadania o právnu pomoc z Poľskej republiky, kde predpoklad doručenia krajskej prokuratúre je v mesiaci február 2015.*

K dôvodu väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že ten trvá naďalej, keďže je dôvodná obava, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, čo

vyplýva zo spôsobu páchania trestného činu, ktorý páchal dlhodobo, vo veľkom rozsahu, čím si takto zadovažoval finančné prostriedky na svoju obživu. Obvinený takéto príjmy z trestnej činnosti legalizoval, aby zakryl ich pôvod, odcudzené vozidlá prihlasoval na iné osoby, resp. vozidlá s odcudzenými autodielmi predával na základe inzerátov.

Sudca pre prípravné konanie nariadil výsluch obvineného na deň 18. 12. 2014, upovedomil o výsluchu obhajcov obvineného, s doručením návrhu na predĺženie väzby v prípravnom konaní.“

V ďalšej časti uznesenia sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 18. decembra 2014 okresný súd artikuluje vyjadrenia strán trestného konania k návrhu na predĺženie väzby, pričom v tejto súvislosti uvádza:

„K podanému návrhu obvinený pri výsluchu uviedol, že opätovný návrh Krajskej prokuratúry na predĺženie väzby je nedôvodný, neopodstatnený. Poukázal na skutočnosť, že prokurátor vo svojom návrhu sa nedostatočne vysporiadal s právnymi dôvodmi väzby. Má za to, že nové obvinenie je vykonštruované, úmyselne, aby bol dôvod opätovne žiadať predĺženie väzby. Doba 11 mesiacov, počas ktorej je vo väzbe je dostatočná, aby boli vykonané všetky úkony v prípravnom konaní. Poukázal na to, že predĺženie väzby by bolo v jeho prípade nedôvodné, a tým by boli porušené jeho základné práva. ...

Prítomný pri rozhodovaní o návrhu na predĺženie väzby obhajca JUDr. Martaus k návrhu prokurátora uviedol, že tento žiada zamietnuť v celom rozsahu, keďže nie sú v ňom uvedené nové skutočnosti, s ktorými sa súd nezaoberal pri poslednom predĺžení lehoty väzby obvineného.

Zároveň, tak ako uviedol obvinený žiada, aby bol prepustený z väzby, nakoľko táto je pochybná z dôvodu, že orgány činné v trestnom konaní nepochybne nepostupovali v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko obvinenému neboli bez meškania vznášané obvinenia a celý prípad pôsobí dojmom, že k vznášaniu obvinení došlo bez meškania. Poukázal na skutočnosť, že ide o vznesené obvinenia za skutku a údajnú legalizáciu vecí, ktoré boli zaistené už pred tromi rokmi pri prehliadkach iných priestorov v máji 2011. Poukázal na skutočnosť, že nie je možné, aby orgány činné v trestnom konaní v roku 2011, hoci mali informácie o údajnej trestnej činnosti obvineného, tohto nechali pod svojim

dohľadom 3 roky páchať nimi tvrdenú údajnú trestnú činnosť. Má za to, že pri dodržaní zákona obvinený musí byť bezodkladne prepustený z väzby na slobodu.

Prokurátor vo svojom záverečnom stanovisku uviedol, že odmieta akékoľvek účelové postupy zo strany orgánov činných v trestnom konaní v tejto trestnej veci. K uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 25. 11. 2014 uviedol, že popísané skutky, ako aj ich právna kvalifikácia a ďalšie okolnosti nutné pre naplnenia ďalších dôvodov vznesenia obvinenia sú výsledkom doterajšieho vyšetrovania, kedy bolo potrebné spracovať znalecké posudky k jednotlivým veciam zaisteným v trestnom konaní a nadväzne sa k týmto skutkom vykonáva ďalšie vyšetrovanie, akým je napr. aj dožiadanie o právnu pomoc zo dňa 10. 12. 2014 do Poľskej republiky. Aj z takého dôvodu nebolo možné vzniesť obvinenie naraz, v rovnakom čase pri zadržaní obvineného za všetky skutky. Uviedol, že orgány činné v trestnom konaní vyhodnocujú dôkazy zadovážené v rokoch 2011 - 2014, pritom v roku 2011 boli vedené konania miestne a vecne príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní v okrese Liptovský Mikuláš, pričom toto konanie je vedené vyšetrovateľom Národnej kriminálnej agentúry PPZ a je rozdielna aj v tomto smere dozorujúca prokuratúra. Trestná vec bola začatá v roku 2012, kedy bola trestná činnosť obvineného dokumentovaná utajovanými prostriedkami, ako je odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, sledovanie osôb a vecí, predstieraný prevod a pod., pričom boli postupne zadovážované dôkazy tak, aby bola buď preukázaná dôvodnosť vznesenia obvinenia, alebo rozhodnuté inak.

Pokiaľ ide o dobu trvania prípravného konania, považuje ju za primeranú rozsahu skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania ...

Pokiaľ ide o dožiadaní právnu pomoc z Poľskej republiky, túto je možné očakávať najskôr v mesiaci február 2015...“

V záverečnej časti uznesenia okresného súdu sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 18. decembra 2014 sa najmä uvádza:

„Sudca pre prípravné konanie oboznámil sa so spisovým materiálom sp. zn. 0 Tp/130/2014, vypočul obvineného, prokurátora, obhajcu obvineného a dospel k záveru, že žiadosť o prepustenie z väzby obvineného zamietol a návrhu prokurátora na predĺženie väzby obvineného vyhovel z časti, t. j. v rozsahu 3 mesiacov, na rozdiel od požadovaných 5.

Obvinený pri svojom výsluchu vo svojom pripravenom písomnom prednese, ktorý prečítal žiadal, aby bol z väzby prepustený na slobodu a zároveň, aby nevyhovel návrhu prokurátora o predĺženie väzby. V tomto smere aj prednes obhajcu obvineného obsahoval žiadosť o prepustenie z väzby obvineného na slobodu a taktiež nevyhovieť návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby.

V tomto smere treba poukázať predovšetkým na skutočnosť, že väzobný dôvod špecifikovaný v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku u obvineného naďalej trvá, tak ako už bolo podrobne rozvádzané aj v doterajších väzobných rozhodnutiach. Väzobný dôvod spočívajúci v prevencii, ako aj dosiahnutie účelu trestného konania je potrebné vykladať aj cez hmotnoprávne ustanovenia Trestného zákona, ktorého podstatou je o. i. aj zabezpečenie ochrany spoločnosti spočívajúce zabrániť páchanie trestnej činnosti páchatel'mi. Nemožno sa stotožniť s tvrdením obhajcu obvineného, aby v predmetnej trestnej veci bola tu pochybnosť tohto dôvodu spočívajúca v tom, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku, keďže títo mali voči obvinenému s omeškaním vznášať obvinenia.

Dôvodnosť trestného stíhania obvineného potvrdzujú doposiaľ vypočutí svedkovia, taktiež sú to výsledky odpočúvania a záznam telekomunikačnej prevádzky v zmysle § 115 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj skutočnosť, že výsledky z vykonaných domových prehliadok, ako aj prehliadok iných priestorov, tak u obvineného, ako aj u ďalších osôb nasvedčujú jeho dôvodnosť. Taktiež naďalej existuje dôvodná obava, že v prípade prepustenia obvineného na slobodu bude tento pokračovať v páchaní trestnej činnosti, čo je zrejmé predovšetkým zo spôsobu jej páchania s tým, že malo ísť o dlhodobú trestnú činnosť vo veľkom rozsahu, ktorá mala slúžiť na zadováženie finančných prostriedkov pre vlastnú potrebu.

Návrh prokurátora na dôvodnosť predĺženia väzby odôvodňuje na skutočnosť súvisiacu s tým, že obvinenému [REDAKOVANÉ] bolo vznesené ďalšie obvinenie, ako aj spoluobvinenému [REDAKOVANÉ] za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona a iné. Taktiež skutočnosť, že je potrebné ukončiť znalecké skúmanie, pričom znalec pre náročnosť a rozsiahlosť znaleckého skúmania požiadal sám o predĺženie lehoty, pričom mu bolo vyhovené s termínom do 31. 01. 2015. Nie nepodstatnou je aj

skutočnosť v rámci prípravného konania vychádzať z výsledkov dožiadania o právnu pomoc z Poľskej republiky, ktorá by mala byť doručená prokuratúre v mesiaci február 2015. Výpočet ďalších úkonov súvisiacich s prípravným konaním... viedli sudcu pre prípravné konanie k čiastočnému vyhovneniu návrhu na predĺženie väzby, ktorý žiadal o 5 mesiacov, avšak je potrebné zastávať aj prednesy obvineného a obhajoby, ako aj zákonnú požiadavku urýchleného vybavovania väzobných vecí, že primeranou dobou predĺženia väzby obvineného v prípravnom konaní bude postačovať ďalšie 3 mesiace od skončenia väzby už predĺženej do 03. 02. 2015 do 03. 05. 2015. V tomto smere nebolo zistené žiadne konanie orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní tak, aby boli pochybnosti o tom, že v už predĺženej dobe by títo boli nečinní ... je teda namieste, aby o objektívnom posúdení sudcu pre prípravné konanie vyhovel aspoň z časti návrhu prokurátora na predĺženie väzby v lehote troch mesiacov, oproti požadovaným piatim mesiacom.“

Proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 18. decembra 2014 o predĺžení väzby ihneď po jeho vyhlásení zahlásil sťažnosť sťažovateľ aj prokurátor. Sťažovateľ osobne, ako aj prostredníctvom obhajcu odôvodnil svoju sťažnosť najmä tým, že obvinenia mu mali byť vznesené v rozpore s § 206 ods. 1 a § 2 ods. 1 Trestného poriadku, keďže k ich vzneseniu nedošlo bez meškania po zistení skutočností, ktoré by to odôvodňovali, keďže podkladom pre obvinenie sťažovateľa (pokiaľ ide o prvé obvinenie zo 4. apríla 2014) boli dôkazy získané pri prehliadke iných priestorov a pozemkov vykonanej orgánmi činnými v trestnom konaní ešte 31. mája 2011 a podkladom pre obvinenie sťažovateľa (pokiaľ ide o druhé obvinenie z 25. novembra 2014) boli dôkazy získané pri prehliadke iných priestorov a pozemkov vykonanej orgánmi činnými v trestnom konaní 3. apríla 2014. Sťažovateľ argumentuje, že vznesenie obvinenia sťažovateľovi po troch rokoch (v prípade prvého obvinenia), resp. po 8 mesiacoch (v prípade druhého obvinenia) od zistenia podstatných skutočností nemožno kvalifikovať ako také, ktoré by boli vznesené „bez meškania“ (§ 206 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku). Sťažovateľ tiež namietal, že dôvody uvádzané prokurátorom v návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby sú len opakovaním skôr uvádzaných dôvodov, z ktorých bolo trvanie jeho väzby predlžované v období do 3. februára 2015.

Dňa 9. januára 2015 bolo obhajcovi sťažovateľa doručené odôvodnenie sťažnosti prokurátora proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 18. decembra 2014 so sprievodným listom krajského súdu z 5. januára 2015, pričom sťažovateľovi bolo odôvodnenie sťažnosti prokurátora doručené už 7. januára 2015. Obhajca sťažovateľa sa k odôvodneniu sťažnosti prokurátora proti uzneseniu okresného súdu 0 Tp 130/2014 z 18. decembra 2014 vyjadril vo svojom podaní z 12. januára 2015.

Uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 1012/2014 z 8. januára 2015 bolo sťažnosťami napadnuté uznesenie okresného súdu zrušené vo výroku, ktorým bola predĺžená väzba sťažovateľa, pričom krajský súd ju predĺžil do 3. júna 2015. Sťažnosť podanú sťažovateľom krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku napadnutým uznesením zamietol.

V napadnutom uznesení krajského súdu sa okrem iného uvádza:

„V posudzovanej veci rozhodne nejde o vec jednoduchú. Naopak, vzhľadom na rozsah trestnej činnosti aj dobu, po ktorú táto mala byť páchaná, ide o vec, v ktorej sa pre náležité zistenie skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje dokazovanie rozsiahle a tým aj časovo náročné. Ved' len napríklad k množstvu autodiélov, ktoré boli nájdené pri prehliadkach, bolo potrebné vykonať lustrovanie v evidenciách Policajného zboru, v prípade zistenia, že pochádzajú z trestnej činnosti, podrobiť ich znaleckému skúmaniu znalcami z odboru kriminalistiky, ale vykonať aj ďalšie znalecké dokazovanie, či už z elektrotechniky, alebo na hodnotu uvedených vecí. Potreba dokazovania samozrejme vyplýva aj vo vzťahu k ďalším veciam, ktoré boli pri prehliadkach zistené ...

Dokazovanie vo veci prebieha plynulo a prietahy subjektívneho charakteru ani krajský súd nezistil.

Napriek uvedenému však prípravné konanie ani podľa názoru krajského súdu nebude možné do lehoty, na ktorú už raz väzba obvineného v prípravnom konaní predĺžená bola, objektívne ukončiť. Je pravdou to, čo sa v sťažnostiach obvineného namieta, že krajský súd vo svojom poslednom rozhodnutí, keď rozhodoval o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie, ktorým predĺžil lehotu trvania väzby do 3. 2. 2015 uviedol, že vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania a procesnú činnosť orgánov činných v trestnom

konaní považuje predĺženie lehoty u obvineného o 3 mesiace za dostatočné na vykonanie potrebných úkonov, je však zrejmé, že tento svoj záver robil vzhľadom na stav a potrebu dokazovania, aká sa javila byť potrebné v čase, keď vo veci rozhodoval.

To však neznamená, že potreba vykonania aj ďalších dôkazov, vykonanie ktorých by si mohlo vyžadovať čas nad uvedenú dobu, sa nemohla neskôr objaviť.

Z ust. § 76 Tr. por. nepochybne plynie, že až do doby, než je vyčerpaný celkový zákonný limit (v danom prípade je to v zmysle ust. § 76 ods. 7 písm. b/ Tr. por. pre prípravné konanie 19 mesiacov), môže byť väzba predlžovaná aj viackrát. Samozrejme, že je vždy potrebné skúmať základnú zásadu, teda trvanie väzby len po nevyhnutný čas... V záujme obvineného je, aby väzba nebola predĺžená ihneď na maximálnu zákonom prípustnú lehotu, ale aby ak sa dodatočne ukáže, že doba, na ktorú bola predĺžená, nestačí, je lepšie ju znova predĺžiť.

Takáto situácia nastala podľa názoru krajského súdu aj v danom prípade, keďže od doby, čo bolo predtým rozhodnuté o predĺžení lehoty väzby, došlo dňa 25. 11. 2014 k vzneseniu obvinenia tak [REDACTED] (aj keď je pravdou, že vo vzťahu k nemu bolo už vzhľadom na vykonanú domovú prehliadku a prehliadku iných priestorov a pozemkov dňa 3. 4. 2014 možnosťou rozšírenia obvinenia dôvodené), ale aj [REDACTED]...

Ani v súvislosti s touto časťou trestného stíhania podľa názoru krajského súdu nedochádzalo ani nedochádza k prietahom v konaní a už vôbec nie je možné sa stotožniť s tvrdením, že by sa tak malo diať účelovo. Je nepochybne (keďže na rozdiel od tvrdenia uvádzaného v sťažnosti sa v princípe nevychádza z toho, že všetky autodiely a súčasti motorových vozidiel, ktoré boli pri prehliadkach nájdené, automaticky pochádzajú z krádeže), že bolo potrebné najprv uvedené diely preveriť, podrobiť skúmaniu, zistiť identifikačné znaky... Mimo toho však boli napríklad zistené aj autodiely, ktoré nepochádzajú z odcudzených motorových vozidiel, ale vozidiel, ktoré sú v prevádzke, z uvedeného dôvodu preto bolo zaistených 8 motorových vozidiel a tie bude potrebné podrobiť skúmaniu ... Z uvedeného je zrejmé, že... môže zákonite vyvstať potreba vykonania dôkazov nových, potrebných na náležité zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Vzhľadom na uvedené a už teraz známu potrebu vykonania dôkazov, ktorá je v návrhu prokurátora špecifikovaná... nebude možné pre obtiažnosť veci v lehote, na ktorú

bola väzba u obvineného predĺžená, skončiť a konštatovať je potrebné i to, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré odôvodňujú konkrétnu obavu z pokračovania v trestnej činnosti u obv. [REDAKOVANÉ] prepustením obvineného z väzby na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, ktorým je v zmysle ust. § 1 zák. č. 301/2005 Z. z. náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov.

Krajský súd sa teda stotožnil aj so záverom sudcu pre prípravné konanie v tom smere, že v danom prípade sú splnené podmienky a je potreba lehotu väzby u obv. [REDAKOVANÉ] predĺžiť.

Rozsah dokazovania v tejto trestnej veci... a preto krajský súd v tejto časti napadnuté uznesenie zrušil a následne sám vo veci rozhodol tak, že lehotu trvania väzby u obv. [REDAKOVANÉ] predĺžil do 3. 6. 2015.“

Sťažovateľ namieta, že krajský súd v napadnutom uznesení neskúmal dôsledne formálne (procesné) podmienky prípustnosti väzby, ale sústredil sa predovšetkým na skúmanie materiálnych dôvodov väzby. V tejto súvislosti poukazuje sťažovateľ na to, že krajský súd sa vôbec nevysporiadal s jeho argumentáciou o porušení zákonného príkazu vzniesť obvinenie bez meškania od zistenia relevantných skutočností odôvodňujúcich záver, že trestný čin spáchala konkrétna osobou. Sťažovateľ v tejto súvislosti argumentuje, že *«Úkon vznesenia obvinenia obvinenému zároveň už od začiatku trestného stíhania umožňuje, aby vedel z čoho konkrétne je obvinený a mohol sa účinne obhajovať a zároveň znemožňuje orgánom činným v trestnom konaní, aby sa vyšetrovacie úkony uskutočňovali „poza chrbát obhajcu“, a to prípadne aj aké, ktoré v budúcnosti nemôžu byť z rôznych dôvodov opakované.»*

Sťažovateľ tiež namieta postup krajského súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia, keďže mu bolo odôvodnenie sťažnosti prokurátora doručené 7. januára 2015, resp. jeho obhajcovi až 9. januára 2015, pričom zároveň mu krajský súd umožnil vyjadriť sa k sťažnosti prokurátora, ale krajský súd o sťažnostiach rozhodol už 8. januára 2015, t. j. neposkytol mu reálnu možnosť reagovať na argumentáciu prokurátora uvedenú v odôvodnení jeho sťažnosti.

Na základe námietok uvedených v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd v Prešove postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Tpo 1012/2014 pred vydaním uznesenia č. k. 1 Tpo 1012/2014-269 zo dňa 08. 01. 2015, porušil základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... na slobodu a bezpečnosť zaručené v čl. 5 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 1 Tpo 1012/2014-269 zo dňa 08. 01. 2015, porušil základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... na slobodu a bezpečnosť zaručené v čl. 5 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Tpo 1012/2014-269 zrušuje.

4. Obvineného [REDAKOVANÉ]... prepúšťa z väzby na slobodu.

5. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 3333,- eur (slovom: tritisíc tristotridsaťtri eur).

6. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 eur (slovom: dvestodeväťdesiatšesť eur a štyridsaťštyri centov), ktorú je Krajský súd v Prešove povinný zaplatiť jeho advokátovi JUDr. Jiřímu Martausovi...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namieta, že napadnutým uznesením krajského súdu, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, boli porušené jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj práva vyplývajúce z čl. 5 ods. 1, 3 a 4 dohovoru.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sa ústavný súd zameril na posúdenie, či ju nemožno považovať za zjavne neopodstatnenú. Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde totiž vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej

moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:

- a) zákonné uväznenie po odsúdení príslušným súdom;
- b) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie osoby preto, že sa nepodrobila rozhodnutiu vydanému súdom podľa zákona, alebo preto, aby sa zaručilo splnenie povinnosti ustanovenej zákonom;
- c) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní;
- d) iné pozbavenie slobody maloletého na základe zákonného rozhodnutia na účely výchovného dohľadu alebo jeho zákonné pozbavenie slobody na účely jeho predvedenia pred príslušný orgán;
- e) zákonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nakažlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov;
- f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

Podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami odseku 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred

sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenia sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Zo sťažnosti vyplýva, že za kľúčovú námietku smerujúcu proti napadnutému uzneseniu možno považovať tvrdenie sťažovateľa, že krajský súd sa vôbec nevysporiadal s jeho sťažnostnou námietkou, podľa ktorej mu v rozpore so zákonom boli vznesené obvinenia po uplynutí značného času od okamihu, kedy sa orgány činné v trestnom konaní dozvedeli o skutočnostiach zakladajúcich dôvodné podozrenie o spáchaní trestného činu a získali o nich dôkazy (prehliadka iných priestorov a pozemkov vykonaná orgánmi činnými v trestnom konaní 31. mája 2011 a prehliadka iných priestorov a pozemkov vykonaná orgánmi činnými v trestnom konaní 3. apríla 2014). V prípade prvého obvinenia malo dôjsť k vzneseniu obvinenia po troch rokoch od vykonania prehliadky iných priestorov a pozemkov a v prípade druhého obvinenia po 8 mesiacoch od vykonania prehliadky iných priestorov a pozemkov. Postup orgánov činných v trestnom konaní spočíva v tom, že nevznesú obvinenie bez meškania po zistení relevantných skutočností, považuje sťažovateľ za účelový, ktorý bráni obvinenému pri účinnej obhajobe a umožňuje zároveň orgánom činným v trestnom konaní, aby uskutočňovali vyšetrovacie úkony i „*poza chrbát obhajcu*“.

V zmysle § 206 ods. 1 prvej vety Trestného poriadku ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia.

Po preskúmaní uznesenia okresného súdu sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 18. decembra 2014 a napadnutého uznesenia krajského súdu ústavný súd zastáva názor, že okresný súd sa skutočne s námietkou sťažovateľa týkajúcou sa vznesenia obvinení v rozpore s § 206 ods. 1 Trestného zákona („bez meškania“) vôbec nevysporiadal, to však ale podľa jeho názoru neplatí o krajskom súde. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na s. 10 napadnutého uznesenia, kde sa uvádza: *„Je nepochybné (keďže na rozdiel od tvrdenia uvádzaného v sťažnosti sa v princípe nevychádza z toho, že všetky autodiely a súčasti motorových vozidiel, ktoré boli pri prehliadkach nájdené, automaticky pochádzajú z krádeže), že bolo potrebné najprv uvedené diely preveriť, podrobiť skúmaniu, zistiť identifikačné znaky, na základe tých potom diely priradiť ku konkrétnym VIN číslam motorových vozidiel a vykonať lustrácie za účelom zistenia, či a prípadne ktoré pochádzajú z kradnutých motorových vozidiel.“*

Ústavný súd sa stotožňuje s argumentáciou krajského súdu, podľa ktorej dôkazy zaistené pri prehliadkach iných priestorov a pozemkov bolo potrebné najprv preveriť a podrobiť skúmaniu na zistenie, či tieto pochádzajú z kradnutých motorových vozidiel, a teda či boli získané trestnou činnosťou, ako aj na zistenie, že trestný čin spáchala konkrétne osoba, a až následne bolo možné pristúpiť k vzneseniu obvinenia. Z uznesení o vznesení obvinení sťažovateľovi zjavne vyplýva, že vo veci bolo potrebné na účely uvedeného (zistenia, či predmety získané pri prehliadkach iných priestorov a pozemkov pochádzajú z kradnutých motorových vozidiel, a na účely zistenia, že trestný čin spáchala konkrétne osoba) okrem iného vyhotoviť znalecké posudky, zabezpečiť rôzne správy a vypočuť svedkov. Niektoré zo znaleckých posudkov sú z roku 2013 (napr. znalecký posudok PPZ-KEU-SL-EXP-2013/1443 zo 17. júna 2013, znalecký posudok č. PPZ-KEU-KE-EXP-2014/1581, č. PPZ-KEU-SL-EXP-2014/2015), pričom svedkovia boli vypočúvaní na zisťovanie relevantných skutočností ešte aj v roku 2014 (napr. svedok [REDACTED] vypovedal 3. apríla 2014).

Na základe uvedeného ústavný súd zastáva názor, že námietka sťažovateľa založená na tvrdení, že obvinenia mu boli vznesené v rozpore s § 206 ods. 1 prvou vetou Trestného

poriadku, nie je dôvodná, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti vo vzťahu ku kľúčovej námietke ako zjavne neopodstatnenej.

Oprávnenosť námietky sťažovateľa smerujúcej proti postupu krajského súdu, podľa ktorej krajský súd o sťažnostiach (vrátane sťažnosti prokurátora) rozhodol bez toho, aby mu dal reálnu možnosť reagovať na argumentáciu krajského prokurátora uvedenú v odôvodnení jeho sťažnosti, ústavný súd nemá dôvod spochybňovať. Ak totiž krajský súd doručil sťažovateľovi (ako aj jeho obhajcovi) odôvodnenie sťažnosti krajského prokurátora a dal mu možnosť sa k nemu vyjadriť, tak bolo zároveň žiaduce, aby vytvoril sťažovateľovi primeraný časový priestor na podanie vyjadrenia. Z konkrétnych časových okolností uvedených v sťažnosti (pozri časť I tohto uznesenia) a vyplývajúcich tiež zo spisu (krajský súd rozhodol o sťažnostiach už deň potom, ako doručil sťažovateľovi odôvodnenie sťažnosti prokurátora, pozn.) možno vyvodiť, že sťažovateľovi primeraný časový priestor na podanie vyjadrenia k odôvodneniu sťažnosti prokurátora krajský súd neposkytol.

Zistené pochybenie v postupe krajského súdu ale nedosahuje podľa názoru ústavného súdu takú intenzitu, na základe ktorej by mohol sťažnosti sťažovateľa vyhovieť. V tejto súvislosti ústavný súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť vyplývajúcu z uznesenia okresného súdu sp. zn. 0 Tp 130/2014 z 18. decembra 2014 a tiež zo zápisnice o výsluchu sťažovateľa z 18. decembra 2014, podľa ktorej prokurátor všetky dôvody predĺženia väzby sťažovateľa podrobne uviedol už vo svojom návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby, ktorý bol okresnému súdu doručený 1. decembra 2014, pričom následne bol tento návrh riadne a včas doručený sťažovateľovi, resp. jeho obhajcovi, čo sťažovateľ ani nespochybňuje, t. j. s dôvodmi, pre ktoré mala byť väzba predĺžená, bol sťažovateľ včas oboznámený. Ústavný súd v tejto súvislosti tiež vzal na vedomie skutočnosť, že k odôvodneniu návrhu krajského prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby sťažovateľ a jeho obhajca zaujali stanovisko pri výsluchu sťažovateľa pred sudcom pre prípravné konanie 18. decembra 2014. Z hľadiska posúdenia intenzity pochybenia krajského súdu ústavný súd považuje ale za podstatné predovšetkým to, že odôvodnenie sťažnosti krajského prokurátora proti označenému uzneseniu okresného súdu neobsahovalo v zásade žiadne nové a pritom podstatné skutočnosti, ktoré by zásadnejším spôsobom mohli ovplyvniť jeho

rozhodovanie o podaných sťažnostiach. Krajský prokurátor v odôvodnení sťažnosti len podrobnejšie špecifikoval ďalšie dôkazy, ktoré bude potrebné vykonať, a tiež potrebu záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu obvinenými a ich obhajcami. V nadväznosti na to sa krajský súd v napadnutom uznesení stotožnil s odôvodnením návrhu krajského prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby, pričom je zjavné, že argumentácia sťažovateľa, ktorou spochybňoval návrh krajského prokurátora, mu bola dostatočne známa zo spisu, osobitne zo zápisnice z jeho výsluchu z 18. decembra 2014.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že medzi sťažovateľom označenými právami a obsahom napadnutého uznesenia krajského súdu neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2016